

NORGES
IDRETTSFORBUND

IDRETTSTINGETS SAMMENSETNING OG REPRESENTANTFORDELING

Høringsdokument

1. Sammendrag av høringsdokumentet

1.1 Oppdraget fra Idrettstinget

Utgangspunktet for dette arbeidet er vedtaket på idrettstinget i 2019 i sak 13.8:

Idrettsstyret skal, med bakgrunn i raske samfunnsendringer og de pågående tilpasningene og moderniseringsprosessene, utrede Idrettstingets sammensetning og representantfordeling. Prosessen skal forankres godt i idrettskretsene og særforbundene og ta hensyn til eventuelle endringer i rolle- og arbeidsdelingen i norsk idrett. Forslag til endringer i NIFs lov § 3-2 og eventuelle andre forslag til lovendringer skal legges frem på neste ordinære Idrettsting.

1.2 Utvalgets forståelse av oppdraget

Utvalget tolker dette slik at vi skal vurdere alternativer som bedre tar opp i seg endringene i samfunnet og idrettsbevegelsen siden nåværende sammensetning ble vedtatt i 1996.

1.3 Modellene utvalget ønsker innspill på

Utvalget fremlegger fire alternative modeller (modellene 1 til 4) til dagens sammensetning av Idrettstinget, og det er disse modellene utvalget ønsker en tilbakemelding på. Men utvalget ønsker også velkomment innspill om andre modeller som kan møte utfordringen i mandatet fra Idrettstinget.

Som en referanse til de fire alternative modellene, presenterer utvalget også dagens modell – benevnt som «Modell 0».

Modell 0:

På Idrettstinget møter i dag med stemmerett:

14 representanter fra Idrettsstyret

- 13 ordinære styremedlemmer
- + ev IOC-representant

75 representanter fra idrettskretsene fordelt etter rekkefølgen basert på antall lag slik:

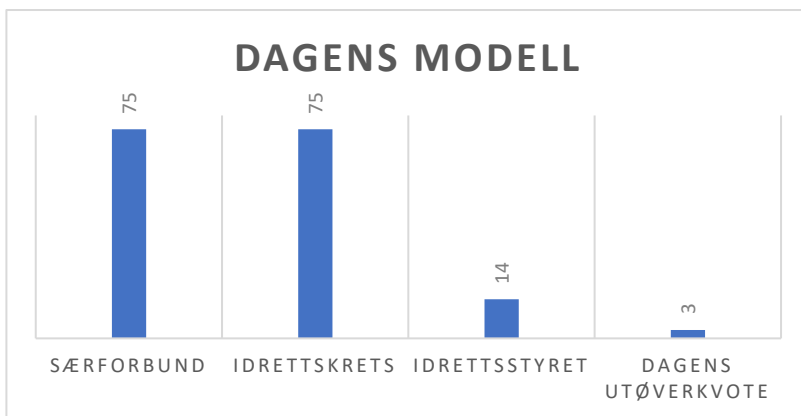
- nr. 1-4 får 5 representanter,
- nr. 5-14 får 4 representanter,
- nr. 15-19 får 3 representanter,

75 representanter fra særforbund, fordelt slik:

- hvert særforbund: 1 representant,
- forbund med minst 1200 lag: 3 tilleggsrepresentanter,
- forbund med 600-1199 lag: 2 tilleggsrepresentanter.

3 representanter for idrettsutøvere.

- En representant for olympiske idretter
- En representant for paralympiske idretter
- En representant for ikke-olympiske eller ikke-paralympiske idretter.

Ingen enkeltgruppering alene har et lovendrende flertall på idrettstinget med dagens modell.

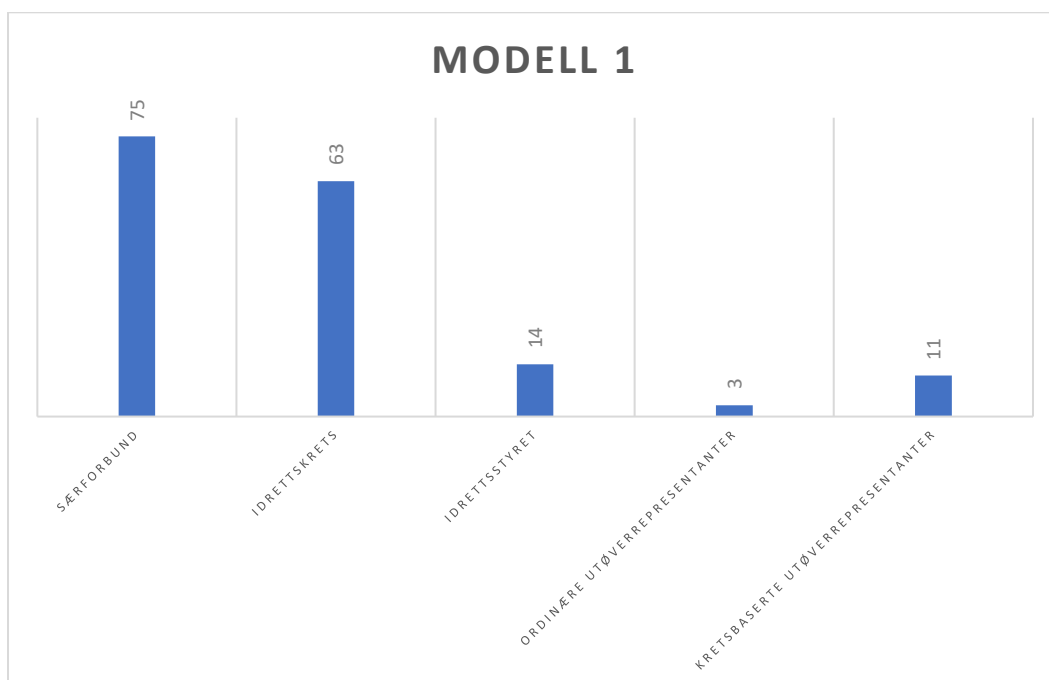
Sentrale prinsipper i denne modellen:

- Geografisk spredning i representantsammensetningen
- Bred idrettslig og organisatorisk sammensetning

Utvalgets fire modeller for mulig endring av representasjonen:

Modell 1:

Idrettskretser:	64 representanter
Særforbundene:	75 representanter
Kretsbaserte utøverrepresentanter:	11 representanter
Ordinære utøverrepresentanter:	3 representanter
Idrettsstyret:	14 representanter (13 + IOC-medlem)

Blant idrettskretsenes 64 representanter, skal hver idrettskretsdelegasjon bestå minimum av 50% representanter fra idrettslag og idrettsråd. Idrettsråds- og idrettslagsrepresentantene skal ikke ha styreverv over hhv. idrettslaget eller idrettsrådet. En idrettsrepresentant kan da ikke sitte i et idrettskretsstyre, og en lagsrepresentant kan ikke sitte i et idrettsråds- eller idrettskretsstyre. Idrettskretsenes øvrige representanter skal bestå av kretsleder og andre delegater.

De 11 kretsbaserte utøverrepresentantene skal velges med én representant fra hver idrettskrets sitt geografiske område. Disse representantene skal ikke ha styreverv i en idrettskrets eller i en særkrets. Utvalget mener at idrettsstyret, i samråd med NIFs utøverkomité, skal fastsette de endelige reglene for oppnevning av de 11 regionale utøverrepresentantene.

Modellen for utregning av antallet representanter fra hvert særforbund vil være som i dagens regelverk.

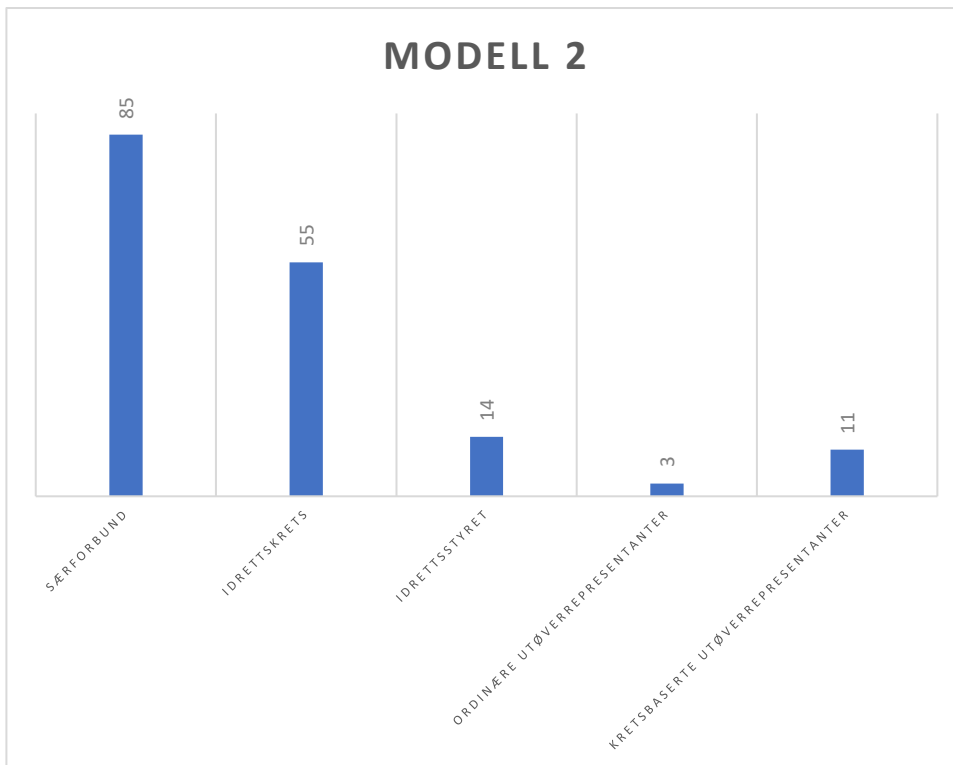
Ingen enkeltgruppering vil alene ha et lovendrende flertall på idrettstinget med denne modellen.

Sentrale prinsipper i denne modellen:

- Enda større representasjon fra lokalnivået i norsk idrett
- En tilnærmet likeverdighet mellom idrettskretsene og særforbundene
- Styrket utøverrepresentasjon
- 167 representanter (inklusive idrettsstyret)

Modell 2:

Idrettskrets:	55 representanter
Særforbund:	85 representanter
Kretsbaserte utøverrepresentanter:	11 representanter
Ordinære utøverrepresentanter:	3 representanter
Idrettsstyret:	14 (13 + IOC-medlem) representanter

Blant idrettskretsenes 55 representanter, skal hver idrettskretsdelegasjon bestå minimum av 50% representanter fra idrettslag og idrettsråd. Idrettsråds- og idrettslagsrepresentantene skal ikke ha styreverv over hhv. idrettslaget eller idrettsrådet. En idrettsrådsrepresentant kan da ikke sitte i et idrettskretsstyre, og en lagsrepresentant kan ikke sitte i et idrettsråds- eller idrettskretsstyre. Idrettskretsenes øvrige representanter skal bestå av kretsleder og andre delegater.

De 11 kretsbaserte utøverrepresentantene skal velges med én representant fra hver idrettskrets sitt geografiske område. Disse representantene skal ikke ha styreverv i en idrettskrets eller i en særkrets. Utvalget mener at idrettsstyret, i samråd med NIFs utøverkomité, skal fastsette de endelige reglene for oppnevning av de 11 regionale utøverrepresentantene.

Modellen for utregning av antallet representanter fra hvert særforbund vil være som i dagens regelverk, men utvalget mener denne modellen aktualiserer at det bør utarbeides nærmere krav til delegasjonssammensetningen – der delegasjonen er flere enn én person - for også særforbundene til å sikre at behovet for lokal/regional representasjon og behovet for geografiske representativitet ivaretas.

Ingen enkeltgruppering vil alene ha et lovendrende flertall på idrettstinget med denne modellen.

Sentrale prinsipper i denne modellen:

- Styrket representasjon fra særforbundene
- Styrket utøverrepresentasjon
- 168 representanter (inkludert idrettsstyret)

Modell 3:

Dette er en modell med et bevegelig/flytende antall representanter fra henholdsvis særforbundene og idrettskretsene – basert på antall aktive medlemmer i særforbundene og antall lag i hver idrettskrets.

Idrettskrets:

- 4 representanter til hver idrettskrets i grunnkvote.
- En tilleggsrepresentant til alle idrettskretser som har mellom 700 og 1000 tilsluttede idrettslag.
- To tilleggsrepresentanter til alle idrettskretser som har over 1000 tilsluttede idrettslag.

Idrettsråd:

- 11 representanter, som velges med én fra hvert idrettskretsting.

Idrettslag:

- 11 representanter, som velges med én fra hvert idrettskretsting.

Utøvere:

- 3 ordinære utøverrepresentanter
- 11 regionale utøverrepresentanter

Særforbund:

- En representant til hvert særforbund i grunnkvote.
- En tilleggsrepresentant til særforbund som har mellom 20000 og 50000 aktive medlemmer.
- To tilleggsrepresentanter til særforbund som har over 50000 aktive medlemmer.
- Tre tilleggsrepresentanter til særforbund som har over 100000 aktive medlemmer.
- Fire tilleggsrepresentanter til særforbund som har over 200000 aktive medlemmer.

Idrettsstyret:

- 14 representanter (13 + IOC-medlem)

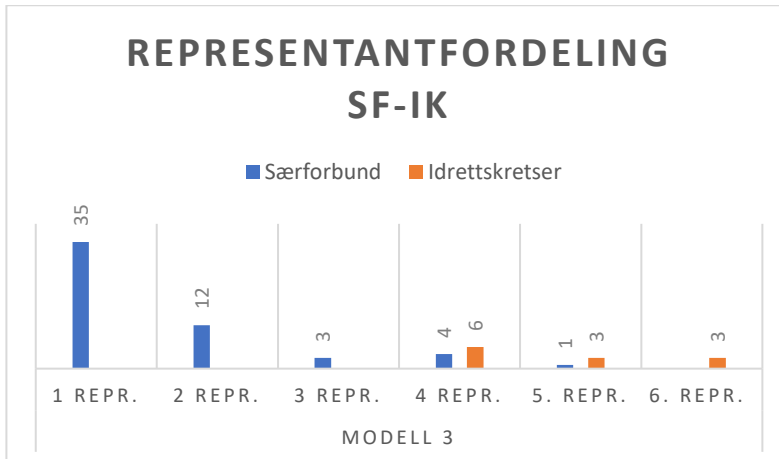
Utvalget mener denne modellen aktualiserer at det bør utarbeides nærmere krav til delegasjonssammensetningen – der delegasjonen er flere enn én person - for også særforbundene til å sikre at behovet for lokal/regional representasjon og behovet for geografiske representativitet ivaretas.

De 11 kretsbaserte utøverrepresentantene skal velges med én representant fra hver idrettskrets sitt geografiske område. Disse representantene skal ikke ha styreverv i en idrettskrets eller i en særkrets. Utvalget mener at idrettsstyret, i samråd med NIFs utøverkomité, skal fastsette de endelige reglene for oppnevning av de 11 regionale utøverrepresentantene.

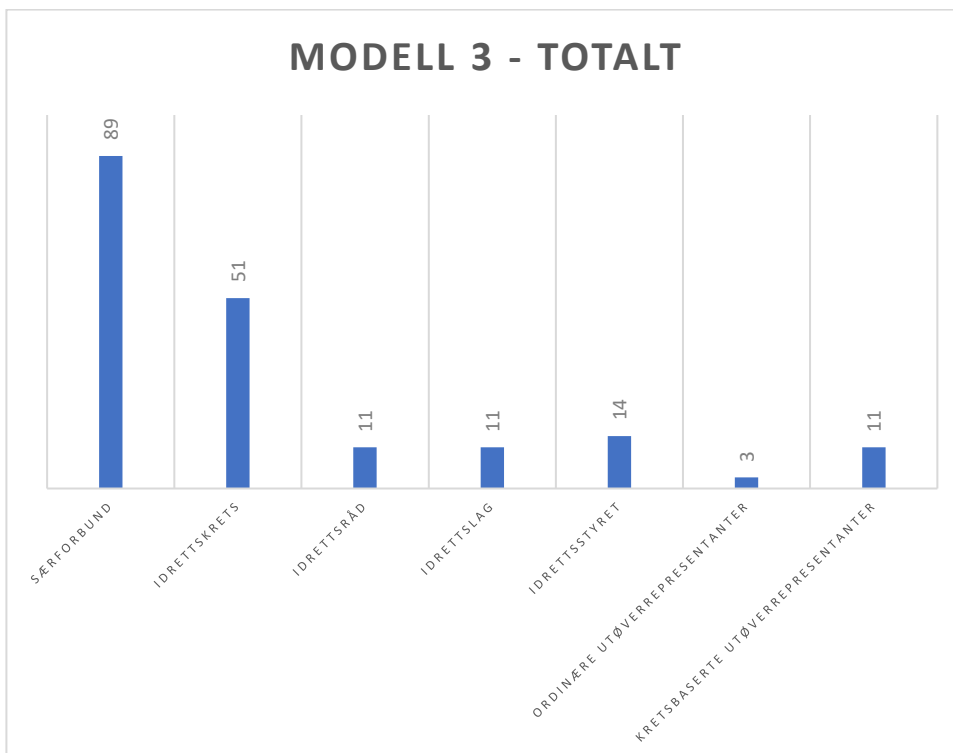
Gitt dagens aktivitetstall i særforbundene og antall idrettslag i idrettskretsene, vil ingen enkeltgruppering vil alene ha et lovendrende flertall på idrettstinget med denne modellen.

Ut fra dagens aktivitetstall i særforbundene og antall idrettslag tilsluttet idrettskretsene, vil Idrettstinget med en slik modell bestå av 190 representanter, hvorav 89 fra særforbundene og 51 fra idrettskretsene. I tillegg kommer «faste» kvoter for hhv. idrettslag (11), idrettsråd (11), utøvere (14) og idrettsstyret (14).

Tabellen under viser representantfordelingen ved modell 3 utfra 2020-rapporten på hhv. særforbundenes aktivitetstall og idrettskretsenes lagstall:

Tabellen under viser den totale representantfordelingen ved modell 3 utfra 2020-rapporten på hhv. særforbundenes aktivitetstall og idrettskretsenes lagstall.

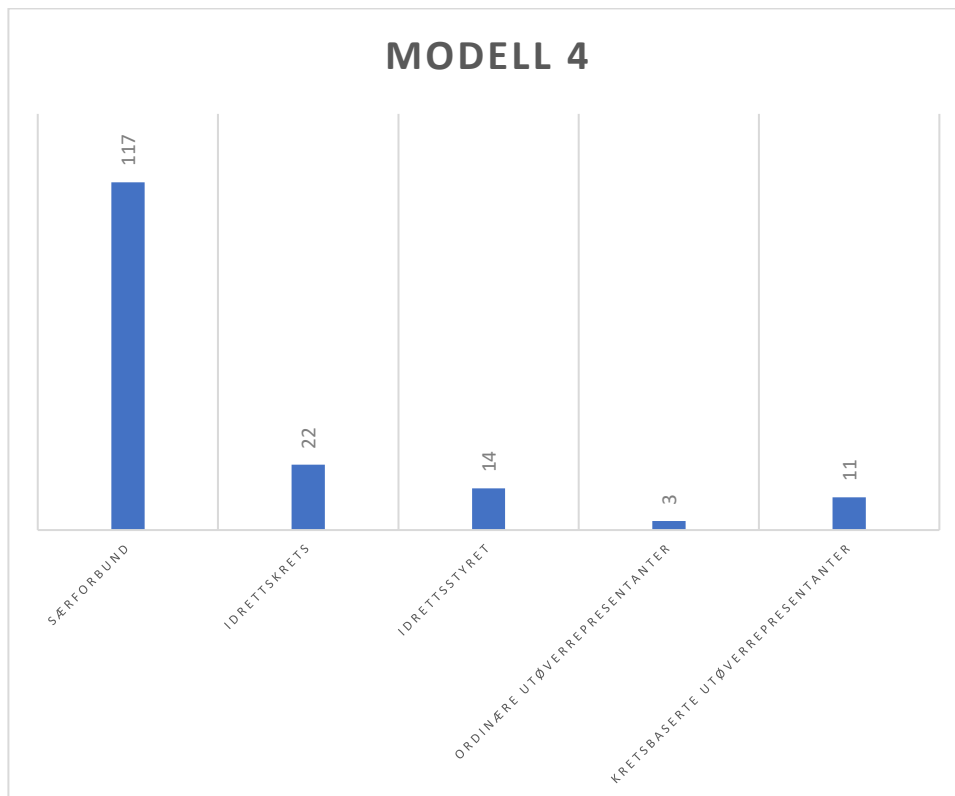

Sentrale prinsipper i denne modellen:

- Bred organisasjonsmessig sammensetning, med mer direkte representasjon fra lag, idrettsråd og utøvere.
- Større grad av premiering av organisasjonsledd som øker antall lag/øker antall aktive medlemmer
- Noe større representasjon fra særforbund med mange medlemmer
- Større Idrettsting (190 med dagens aktivitetstall og antall idrettslag)

Modell 4:

Idrettskrets:	22 representanter
Særforbund:	117 representanter
Kretsbaserte utøverrepresentanter:	11 representanter
Ordinære utøverrepresentanter:	3 representanter
Idrettsstyret:	14 representanter (13 + IOC)

Dette er en modell hvor hver idrettskrets får to representanter hver uten noen føringer på innretningen av kretsdelegasjonenes sammensetning. Resten av representantene fordeles på særforbundene, idrettsstyret og på utøvere.

De 11 kretsbaserte utøverrepresentantene skal velges med én representant fra hver idrettskrets sitt geografiske område. Disse representantene skal ikke ha styreverv i en idrettskrets eller i en særkrets. Utvalget mener at idrettsstyret, i samråd med NIFs utøverkomité, skal fastsette de endelige reglene for oppnevning av de 11 regionale utøverrepresentantene.

Utvalget mener denne modellen aktualiserer at det bør utarbeides nærmere krav til delegasjonssammensetningen – der delegasjonen er flere enn én person - for også særforbundene til å sikre at behovet for lokal/regional representasjon og behovet for geografiske representativitet ivaretas.

Modellen og prinsippene bak har likhetstrekk med hvordan store landsomfattende organisasjoner har sammensatt sitt øverste organ, se spesielt Landsorganisasjonen i Norge (LO) og Næringslivets Hovedorganisasjon (NHO).

Særforbundene vil alene ha et lovendrende flertall på idrettstinget med denne modellen.

Sentrale prinsipper i denne modellen:

- Styrke særforbundslinjen
- Styrke utøverrepresentasjonen
- Lik antallsmessig representasjon mellom idrettskretsene
- 167 representanter (inklusive idrettsstyret)

Utfyllende høringsdokument

2. Utvalgets mandat og sammensetning

Utgangspunktet for dette arbeidet er vedtaket på idrettstinget i 2019 i sak 13.8:

Idrettsstyret skal, med bakgrunn i raske samfunnsendringer og de pågående tilpasningene og moderniseringsprosessene, utrede Idrettstingets sammensetning og representantfordeling. Prosessen skal forankres godt i idrettskretsene og særforbundene og ta hensyn til eventuelle endringer i rolle- og arbeidsdelingen i norsk idrett. Forslag til endringer i NIFs lov § 3-2 og eventuelle andre forslag til lovendringer skal legges frem på neste ordinære Idrettsting.

Fra idrettsstyrets side er målet at saken endelig realitetsbehandles på Idrettstinget i 2023, og at innstillingen skal være et resultat av en god og involverende prosess i hele idrettsorganisasjonen.

Sammensetningen av utvalget er som følger (ref. sak 115 i idrettsstyremøte 13, 2019-2021, 15. oktober 2020):

- Alf Hildrum, utvalgsleder
- Vibecke Sørensen, Idrettsstyret.
- Dag Vidar Hanstad, NIH
- Ole Jørstad, Idrettsstyret.
- Zaineb Al-Samarai, Idrettsstyret.
- Terje Svendsen, Fotballforbundet.
- Eline Oftedal, Fleridrettsforbundet.
- Geir Knutsen, Troms og Finnmark Idrettskrets.
- Inger Lilleby Fløgum, Innlandet Idrettskrets.
- Magnus Sverdrup, sekretærressurs fra NIFs administrasjon.

3. Utvalgets presisering/forståelse av mandatet

Grunnlaget for utvalgets arbeid og vurderinger er vedtaket på Idrettstinget i 2019:

Idrettsstyret skal, med bakgrunn i raske samfunnsendringer og de pågående tilpasningene og moderniseringsprosessene, utrede Idrettstingets sammensetning og representantfordeling. Prosessen skal forankres godt i idrettskretsene og særforbundene og ta hensyn til eventuelle endringer i rolle- og ansvarsdelingen i norsk idrett. Forslag til endringer i NIFs lov §3-2 og eventuelle andre forslag til lovendringer skal legges frem på neste ordinære Idrettsting.

Spørsmålet om idrettstingets sammensetning har preget den interne, idrettspolitiske debatten over mange år. Sist gang denne saken ble behandlet formelt i norsk idrett, ble det lagt frem en utvalgsrapport i april 2010. Saken ble behandlet på Idrettstinget i 2011, men ingen forslag til endring av idrettstingets sammensetning fikk flertall.

Det ble den gang ikke redegjort eller diskutert nærmere i ovennevnte rapport om hva som var utfordringen som en ev. endring av Idrettstingets sammensetning skulle løse. Ut fra rapporten er det i begrunnelsen for ulike nye modeller vektlagt det å bryte opp i «to blokk-

systemet», uten at det anføres nærmere hva et slikt system innebærer av utfordringer for Idrettstinget som sådan.

Selv om det ikke er beskrevet i formelle dokumenter, synes en bakenforliggende forklaring på gjentatte diskusjoner om «to blokk-systemet» å være at det i flere særforbund er en oppfatning at idrettskretsene i stor grad utgjør en samlet konsentrasjon/ «blokk» av delegater. Utvalget merker seg for øvrig at idrettskretsdelegasjonene i stor grad består av kretsenes egne styremedlemmer. Disse synspunktene ser ut til å ha fått ny næring gjennom reduksjonen fra 19 til 11 kretser. Det har i ulike sammenhenger også vært anført fra særforbundene at de selv i større grad enn idrettskretsene representerer aktivitetsleddene i norsk idrett, og at de derfor bør ha et flertall på idrettstinget.

Dette er synspunkter som i all hovedsak bestrides fra idrettskretshold. Det framheves at idrettskretsene utgjør en sentral bestanddel i Idrettsforbundets organisering og virke, og at de har en viktig politisk påvirkningsfunksjon. Videre fremheves det at idrettskretsenes tilrettelegging for og støtte til lag og klubber er helt avgjørende for den norske idrettsmodellen, som har fungert effektivt for å vedlikeholde og utvikle både bredde og toppidrett over hele landet. Kretsenes representasjon i Idrettstinget sikrer Idrettsdemokratiets lokale og geografiske forankring, blir det understreket.

Mandatet slår fast at Idrettstingets sammensetning «skal speile en fremtidsrettet og demokratisk idrettsorganisasjon». Utvalget tolker dette slik at vi skal vurdere alternativer som bedre tar opp i seg endringene i samfunnet og idrettsbevegelsen siden nåværende sammensetning ble vedtatt i 1996.

Norsk idrett er en stor og viktig del av samfunnet. Idretten både påvirker og blir påvirket av utviklingstrekk. Vi kommer tilbake til noen av disse i kapittel 5.

Utvalget legger til grunn at norsk idrett er selvstendig og uten andre politiske rammer enn det som følger av norsk lov.

Idretten skal styres og ledes av idretten selv. Denne grunnleggende premiss legger føringer for at en endring av tingsammensetningen må skje ved en annen fordeling mellom krets, særforbund og utøvere, samt mulig representasjon av andre organisasjonsledd. Handlingsrommet for endringer ligger etter utvalgets vurdering i å vekte sammensetningen mellom organisasjonsleddene annerledes.

Tinget sammensettes i dag av 75 representanter fra kretsene og 75 fra særforbundene, med tillegg av tre utøverrepresentanter og stemmerett for Idrettsstyrets medlemmer.

Utvalget mener det er uheldig at en stor del av idrettsorganisasjonen opplever at idrettstinget fremstår med to «blokker», selv om den ikke ofte har gitt seg konkrete utslag i beslutninger på Idrettstinget. Utvalget har derfor vurdert flere modeller som i ulik grad bryter opp blokkdelingen og som imøtekommer ønsket om nærhet til aktivitetene, uten at viktige deler av organisasjonen blir eller føler seg tilsidesatt.

Utvalget vil sammenfatte utfordringen i tingvedtaket og mandatet slik:

Det er en uttalt forventning at en fornyelse av tingets sammensetning vil kunne utløse bedre dynamikk i tingforhandlingene og dermed være en drivkraft for en nødvendig og kontinuerlig effektivisering og modernisering av norsk idrett.

4. Utvalgets arbeid og arbeidsmetode

Utvalget startet sitt arbeid 11. november 2020, og har så langt avholdt 10 møter. Dette har, pga. koronasituasjonen, frem til våren 2022 i all hovedsak vært i form av digitale møter.

Utvalgslederen har avgitt statusrapporter til idrettsorganisasjonen ved tre anledninger:

- På idrettstinget 2021, 29. mai.
- På NIFs ledermøte 2021, 15. oktober.
- På NIFs ledermøte 2022, 21. mai.

Den 17. desember 2020 ble det sendt ut en digital survey til alle idrettskretsene og særforbundene i saken. Dette ble gjort for å få et overordnet bilde av hvor idrettsorganisasjonen stod i dette spørsmålet. Svarfristen var 1. mars 2021, og i alt ble surveyen besvart av 55 organisasjonsledd; 46 særforbund og 9 idrettskretser. I dette høringsdokumentets kapittel 5 vil det bli redegjort nærmere for hva organisasjonen gav av tilbakemeldinger.

I forlengelsen av den nevnte digitale surveyen, ble det 18. februar 2021 sendt en skriftlig invitasjon til alle idrettskretsene og særforbundene, hvor det ble gitt mulighet til å avgi ytterligere innspill fra til utvalget. Det var kun Viken Idrettskrets og Norges Brettforbund som ønsket å møte utvalget for å gi ytterligere innspill, og disse møtene ble gjennomført 25. mars 2021.

For å følge opp idrettsstyrets forventning om at det blir gjennomført en god og involverende prosess i hele idrettsorganisasjonen, inviterte utvalget til egne digitale dialogmøter med et utvalg idrettslag og idrettsråd.

Den 19. april 2021 ble det gjennomført et møte med følgende sær-idrettslag:

- Gloppen Friidrettslag
- KIF Håndball
- Lakselv Svømmeklubb
- Vålerenga Fotball

Den 20. april 2021 ble det gjennomført et møte med følgende fleridrettslag:

- Gjelleråsen IF
- Ørsta IL
- Bardufoss og Omegn IF

Den 21. april ble det gjennomført et møte med følgende idrettsråd:

- Grimstad
- Stavanger
- Trondheim
- Ullensaker

Den 29. oktober 2021 sendte utvalget ut en digital survey til alle landets idrettsråd i saken. Dette ble gjort for å komplettere det overordnede bildet av hvor idrettsrådene stod i spørsmålet om idrettstingets sammensetning. 58 av landets 321 idrettsråd svarte fullstendig på undersøkelsen (18%).

I dette høringsdokumentets kapittel 6 vil det bli redegjort nærmere for hvilke tilbakemeldinger utvalget fikk i de ovennevnte møtene og i idrettsrådssurveyen.

5. Prinsipper for tings sammensetningen

Idrettsbevegelsens lange historie er fortellingen om hvordan frivillige i stort antall har tilrettelagt for fysisk aktivitet og konkurranser. Først og fremst, men ikke utelukkende, blant barn og unge. Organiseringen har vært, og er hierarkisk, med lag/klubber, krets/regionorganisering og sentrale ledd, med valgte styrer og styreledere/presidenter på toppen. Denne organiseringen har tjent norsk idrett godt, skapt folkehelse, idrettsglede og prestasjoner. Titusentalls bruker fritid, krefter og engasjement til beste for landets største folkebevegelse.

Idretten er mangfoldig og blir stadig mer variert. Det kommer til uttrykk ved at vi har 55 særforbund og 184 antall definerte grener. Idrettstinget har vært og er viktig som en samlende arena for å drøfte og vedta prinsipper og retning for norsk idrett, i tillegg å ivareta våre forpliktelser og våre rettigheter i den olympiske og i den paralympiske bevegelse.

Vi skal ikke kaste vrak på noe som fungerer godt. Men det er likevel grunn til å reflektere over om idrettsbevegelsen i tilstrekkelig grad evner å endre og utvikle seg i takt med den øvrige samfunnsutviklingen. Utvalget tar vedtaket på idrettstinget i 2019 til inntekt for at idretts-Norge ønsker en slik debatt.

Det norske samfunnet er i betydelig grad demokratisert siden dagens representasjonsregler ble bestemt. Autoritet oppnås i større grad gjennom kvalitet og evne til å kommunisere enn gjennom posisjon. Organisering er blitt flatere, myndighet desentraliseres, beslutningsveier er kortere og det er større åpenhet. Og ikke minst er medietrykket blitt langt større.

I Solberg-regjeringens frivillighetsmelding (St. Meld 10(2018-19)) slås det fast at

«Ein demokratisk organisasjon er kjenneteikna ved at alle medlemmene frå og med 15 år har fullverdige demokratiske rettar i organisasjonen, det vil seie stemmerett, lik møte-, tale-, og forslagsrett og rett til å la seg velje som representant».

Vi må tørre å spørre oss om idretten når helt opp til dette idealet.

Et viktig utviklingstrekk er en betydelig rettsliggjøring av idretten. Kommersialiseringen av idretten har skapt nye konfliktlinjer. Mens idretten tidligere kunne rydde opp «på kammerset» har advokater nå fått en betydelig plass.

Et annet utviklingstrekk er at faglig kompetanse er blitt en betingelse for å prestere på høyt nivå, det utdannes unge mennesker innenfor idrettsområdet over hele landet i større omfang enn før, og idretten gjøres gjenstand for omfattende forskning og teknologisk utvikling.

Utvalget vil utfordre idretts-Norge til å drøfte hva endringene bør bety for organisering, representasjon og beslutningsveier.

Utvalgets oppdrag er å vurdere Idrettstingets sammensetning opp mot et samfunn som har endret seg – og som kommer til fortsatt å endres.

Tingets sammensetning er logisk ut fra historisk og tradisjonell struktur. Engasjementet løper fra klubber og lag til forbund og krets.

Beslutningsmakten springer ut fra lagstall og størrelse.

Er dette eierskapet tilstrekkelig for å forvalte idrettens posisjon i Norge? Klarer Idrettstinget godt nok å fange opp forventningene til idretten – innenfra og utenfra?

- Offentligheten har i større grad enn tidligere tatt eierskap til idretten. Det offentlige Norge, kommersielle aktører, meningsdannere og media bryr seg.
- Mange medlemmer bryr seg – uten at det alltid kanaliseres gjennom organisasjonens formelle struktur.
- De aktive – de som mest direkte blir berørt av strategier og beslutninger – snakker høyere enn tidligere.

Med dette bakteppet må vi holde fast ved at idretten selv skal styre idretten. Samtidig er det viktig at samfunnets positive engasjement for idretten reflekteres inn i vår tenkning, våre strategier og våre beslutninger.

Utvalget har drøftet utøvernes representasjon i styringen av norsk idrett. Å tilrettelegge for utøvere i alle aldersgrupper og på alle nivåer er kjernen i idrettens samfunnsoppdrag. Utvalget reiser spørsmål ved om hvorvidt den i stor grad manglende formelle og direkte representasjon fra aktive utøvere i styringen av norsk idrett reflekterer allmenne prinsipper ellers i samfunnet.

I dag har NIF en utøverkomite som søker å ivareta topputøveres interesser. NISO er fagforbund for utøvere innenfor fotball, håndball og ishockey. Utøverkomiteens leder er medlem av Idrettsstyret, og utøvergruppen har i tillegg tre representanter på Idrettstinget.

I arbeidslivet er det i dag f.eks. en bred representasjon fra ansatte i tillegg til samarbeidsordninger. Det faller utenfor utvalgets mandat å fremme forslag til endringer i særforbundene, men indirekte reduserer fravær av utøvere i særforbundenes styrer også muligheten for at utøvere kan være representert på Idrettstinget.

Utvalget er blitt stående ved å foreslå at det skal velges en aktiv utøver fra hver krets til tinget. Utvalget vil sammen med Utøverkomiteen jobbe nærmere med hvordan en slik utvelgelse kan skje. Det er en viktig føring for dette at det skal være bredde i representasjonen, med hensyn til topp og bredde, kjønn, grener og funksjonsnivå. Utvalget mener ytterligere utøverrepresentasjon på Idrettstinget bør vurderes dersom det skjer

endringer i særforbundene med tanke på en utøvernes formelle styrerepresentasjon og innflytelse.

Når det gjelder definisjonen av en utøver i denne sammenhengen, så mener utvalget det er riktig å legge definisjonen av «fysisk aktiv» og «tilskuddsberettiget fysisk aktiv» til grunn, slik dette gjelder i forbindelse med NIFs forvaltningsordninger:

«Med «fysisk aktiv» skal forstås en person som utøver en nasjonalt godkjent idrett. Med «tilskuddsberettiget fysisk aktiv» menes en fysisk aktiv person som har gyldig medlemskap i et idrettslag og som regelmessig utøver den aktuelle idretten gjennom en sesong. Den aktive utøvelsen må kunne knyttes til den aktuelle sesongen og særidretten gjennom betalt treningsavgift, lisens, forsikring, startkontingent, eller tilsvarende.»

Den ovennevnte definisjonen ble vedtatt av idrettsstyret i sak nr. 27, møte nr. 4 (2019-2021), 24. oktober 2019.

6. Sammendrag av høringsrundene

I det følgende presenteres et sammendrag av de innspill som utvalget har mottatt gjennom møtevirksomheten og de digitale surveyene som er presentert i kap. 4 i dette høringsdokumentet.

Innspill fra særforbund og idrettskretser gjennom digital survey:

Dette er idrettskretsene og særforbundene enige om:

- Det er enighet mellom idrettskretsene og særforbundene om at små særforbund og små idrettskretser skal ha forholdsmessig flere representanter på tinget.
- Det er enighet mellom idrettskretsene og særforbundene om at alle særforbund bør være representert uavh. av størrelse.
- Det er enighet mellom idrettskretsene og særforbundene om at idrettsstyret bør ha stemmerett.
- Det er enighet mellom idrettskretsene og særforbundene om at det ikke bør trekkes inn flere organisasjonsledd på Tinget.

Dette er idrettskretsene og særforbundene uenige om:

- Det er noe uenighet mellom idrettskretsene og særforbundene om i hvilken grad idrettstinget i dag er i stand til å ivareta saker og problemstillinger som angår rammevilkår og utfordringer for lokalnivået i norsk idrett.
- Det er uenighet mellom idrettskretsene og særforbundene om i hvilken grad dagens tingsammensetning gir mulighet til å fatte helhetlige og omforente vedtak av stor betydning for norsk idrett.
- Det er uenighet mellom idrettskretsene og særforbundene om antall tingrepresentanter bør reduseres.
- Det er stor uenighet mellom idrettskretsene og særforbundene om hvorvidt idrettstingets sammensetning reflekterer rolle- og arbeidsfordelingen.
- Viktigheten av geografisk representasjon er mer betonet fra idrettskretsene enn fra særforbundene.

Innspill fra idrettslag gjennom innspillmøter 19. og 20. april 2021:

- Det som skjer på Idrettstinget, blir «fjernt» fra idrettslagenes hverdag. Idrettslagene er opptatt av sin daglige drift.
- Lagene ønsker flere arenaer hvor de kan diskutere med sentrale organisasjonsledd.
- Det var ingen som ønsket en annen sammensetning av idrettstinget. Deres behov på Tinget blir ivaretatt gjennom idrettskretsene og særforbundene.

Innspill fra idrettsrådene gjennom innspillmøter 21. april 2021 og gjennom digital survey:

- I den digitale surveyen fremkom det ikke noe klart bilde knyttet til hvorvidt idrettsdemokratiet er godt nok ivaretatt ved at idrettskretser og særforbund i hovedsak velger representantene til idrettstinget gjennom sine egne styrever.
- I den digitale surveyen fremkom at en stor andel av idrettsrådene heller mot at det bør være en større andel utøverrepresentanter på idrettstinget enn i dag.
- I den digitale surveyen fremkom det ikke sterke synspunkter knyttet til i hvilken grad idrettsrådet opplever at deres synspunkt ivaretas av idrettskretsene og særforbundene på idrettstinget. Dette fremkom også i møtet med idrettsrådene 21. april.
- I den digitale surveyen fremkom at en stor overvekt av idrettsrådene ønsker fast representasjon på idrettstinget. Dette fremkom også i møtet med idrettsrådene 21. april.

Innspill fra NIFs utøverkomité i møte 3. mai 2021:

- Utøverkomiteen mener det er en utfordring i mange særforbund at utøvernes behov ikke er godt nok ivaretatt i styrende organer ved at utøverstemmen ofte er fraværende når avgjørelser skal tas, eller at noen påberoper seg å representere utøvernes syn uten formelt og reelt å gjøre det.
- Utøverkomiteen mener det bør være flere arenaer/kanaler hvor utøverne kan diskutere saker som er viktige for dem.
- Ifølge utøverkomiteen oppleves det utfordrende for utøverne at særforbundsrepresentanter på Idrettstinget ikke godt nok representerer utøvernes behov i sine respektive idretter.
- Nøkkelen ligger, ifølge utøverkomiteen, ikke nødvendigvis bare i at flere fra en utøverkomité kommer på Idrettstinget, men at særforbundsrepresentantene i større grad taler utøvernes sak og deres behov.

7. Alternative modeller - beskrivelse, for- og motargumenter

I dette kapitlet presenteres fire ulike alternative modeller for sammensetningen av fremtidige Idrettsting. Det presiseres at utvalget ikke fremlegger noen preferanser for noen av modellene, kun en presentasjon og prinsipper de ulike modellene bygger på.

Det er disse modellene utvalget ønsker idrettskretsene og særforbundene skal gi sine høringsvar på. Men utvalget ønsker også velkomment innspill om andre modeller som kan møte utfordringen i mandatet fra Idrettstinget.

Utvalget finner det naturlig også å minne om dagens sammensetning av idrettstinget:

Modell 0:

På Idrettstinget møter med stemmerett:

a) Idrettsstyret

b) 75 representanter fra idrettskretsene fordelt etter rekkefølgen basert på antall lag slik:

- nr. 1-4 får 5 representanter,
- nr. 5-14 får 4 representanter,
- nr. 15-19 får 3 representanter,

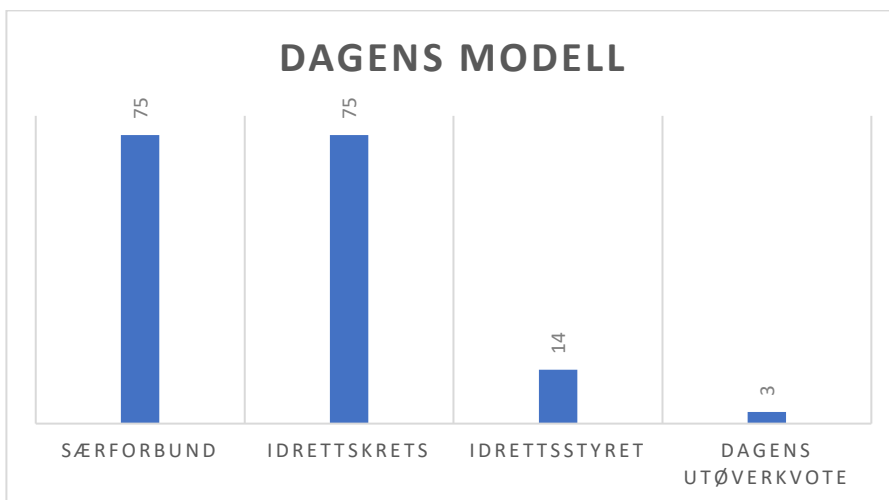
c) 75 representanter fra særforbund, fordelt slik:

- hvert særforbund: 1 representant,
- forbund med minst 1200 lag: 3 tilleggsrepresentanter,
- forbund med 600-1199 lag: 2 tilleggsrepresentanter.

De resterende særforbundsrepresentanter fordeles på andre forbund i forhold til antall lag (så langt representantallet rekker).

Som representanter møter lederne i idrettskretser og særforbund. De øvrige representantene må være valgt på idrettskrets- eller særforbundsting, eventuelt oppnevnt av styret, dersom særforbunds-/ idrettskretstinget ikke har foretatt et valg.

d) 3 representanter for idrettsutøvere. En representant for olympiske idretter, en representant for paralympiske idretter og en representant for ikke-olympiske eller ikke-paralympiske idretter. Idrettsstyret fastsetter regler om oppnevning av utøverrepresentanter.

Ingen enkeltgruppering alene har et lovendrende flertall på idrettstinget med dagens modell.

Sentrale prinsipper i denne modellen:

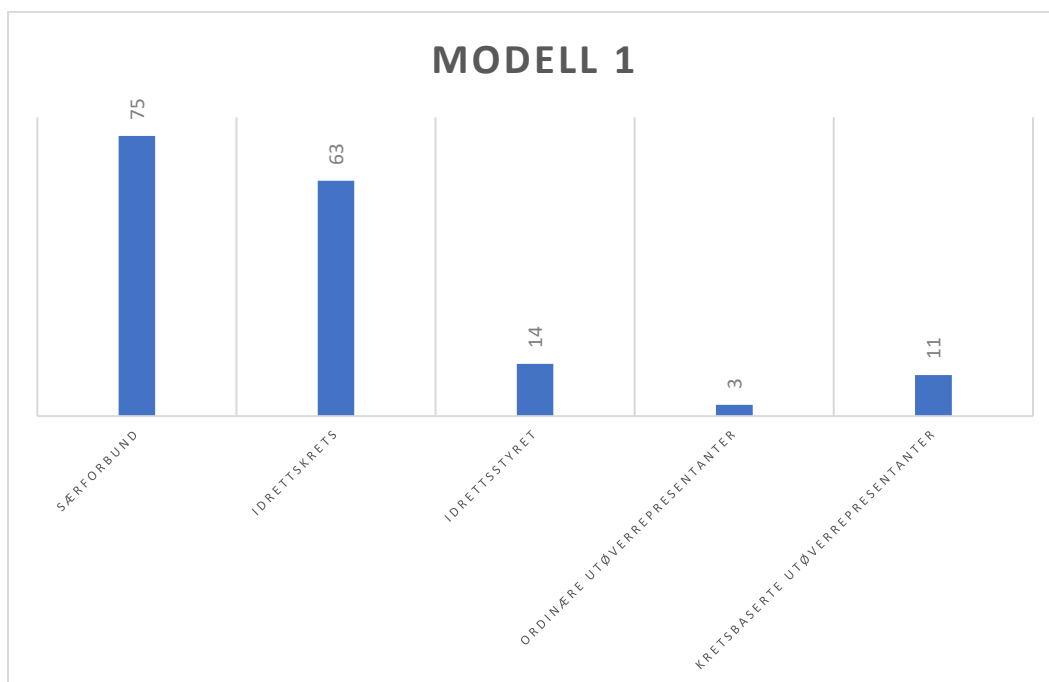
- Geografisk spredning i delegatsammensetningen
- Bred idrettslig og organisatorisk sammensetning
- 167 representanter

Utvalgets fire modeller for mulig endring av representasjonen:

Alle modellene legger til grunn at alle særforbundene skal ha minimum en delegat.

Modell 1:

Idrettskretser:	64 representanter
Særforbundene:	75 representanter
Kretsbaserte utøverrepresentanter:	11 representanter
Ordinære utøverrepresentanter:	3 representanter
Idrettsstyret:	14 (13 + IOC-medlem)

Blant idrettskretsenes 64 representanter, skal hver idrettskretsdelegasjon bestå minimum av 50% representanter fra idrettslag og idrettsråd. Idrettsråds- og idrettslagsrepresentantene skal ikke ha styreverv over hhv. idrettslaget eller idrettsrådet. En idrettsrådsrepresentant kan da ikke sitte i et idrettskretsstyre, og en lagsrepresentant kan ikke sitte i et idrettsråds- eller idrettskretsstyre. Idrettskretsenes øvrige representanter skal bestå av kretsleder og andre delegater.

De 11 kretsbaserte utøverrepresentantene skal velges med én representant fra hver idrettskrets sitt geografiske område. Disse representantene skal ikke ha styreverv i en idrettskrets eller i en særkrets. Utvalget mener at idrettsstyret, i samråd med NIFs utøverkomité, skal fastsette de endelige reglene for oppnevning av de 11 regionale utøverrepresentantene.

Modellen for utregning av antallet representanter fra hvert særforbund vil være som i dagens regelverk.

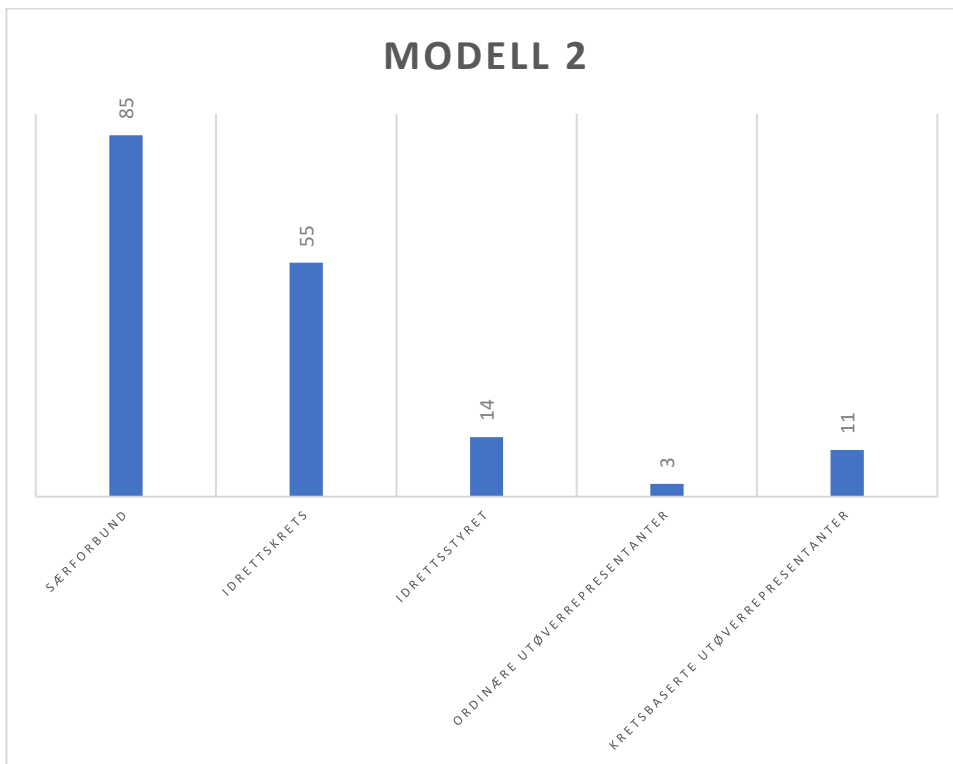
Ingen enkeltgruppering vil alene ha et lovendrende flertall på idrettstinget med denne modellen.

Sentrale prinsipper i denne modellen:

- Enda større representasjon fra lokalnivået i norsk idrett
- En tilnærmet likeverdighet mellom idrettskretsene og særforbundene
- Styrket utøverrepresentasjon
- 167 delegater (inklusive idrettsstyret)

Modell 2:

Idrettskrets:	55 representanter
Særforbund:	85 representanter
Kretsbasert utøverrepresentanter:	11 representanter
Ordinære utøverrepresentanter:	3 representanter
Idrettsstyret:	14 (13 + IOC-medlem)

Blant idrettskretsenes 55 representanter, skal hver idrettskretsdelegasjon bestå minimum av 50% representanter fra idrettslag og idrettsråd. Idrettsråds- og idrettslagsrepresentantene skal ikke ha styreverv over hhv. idrettslaget eller idrettsrådet. En idrettsrådsrepresentant kan da ikke sitte i et idrettskretsstyre, og en lagsrepresentant kan ikke sitte i et idrettsråds- eller idrettskretsstyre. Idrettskretsenes øvrige representanter skal bestå av kretsleder og andre delegater.

De 11 kretsbaserte utøverrepresentantene skal velges med én representant fra hver idrettskrets sitt geografiske område. Disse representantene skal ikke ha styreverv i en idrettskrets eller i en særkrets. Utvalget mener at idrettsstyret, i samråd med NIFs

utøverkomité, skal fastsette de endelige reglene for oppnevning av de 11 regionale utøverrepresentantene.

Modellen for utregning av antallet representanter fra hvert særforbund vil være som i dagens regelverk, men utvalget mener denne modellen aktualiserer at det bør utarbeides nærmere krav til delegasjonssammensetningen – der delegasjonen er flere enn én person - for også særforbundene til å sikre at behovet for lokal/regional representasjon og behovet for geografiske representativitet ivaretas.

Ingen enkeltgruppering vil alene ha et lovendrende flertall på idrettstinget med denne modellen.

Sentrale prinsipper i denne modellen:

- Styrket representasjon fra særforbundene
- Styrket utøverrepresentasjon
- 168 delegater (inkludert idrettsstyret)

Modell 3:

Dette er en modell med et bevegelig/flytende antall delegater fra henholdsvis særforbundene og idrettskretsene – basert på antall aktive medlemmer i særforbundene og antall lag i hver idrettskrets.

Idrettskrets:

- 4 representanter til hver idrettskrets i grunnkvote.
- En tilleggsrepresentant til alle idrettskretser som har mellom 700 og 1000 tilsluttede idrettslag.
- To tilleggsrepresentanter til alle idrettskretser som har over 1000 tilsluttede idrettslag.

Idrettsråd:

- 11 representanter, som velges med én fra hvert idrettskretsting.

Idrettslag:

- 11 representanter, som velges med én fra hvert idrettskretsting.

Særforbund:

- En representant til hvert særforbund i grunnkvote.
- En tilleggsrepresentant til særforbund som har mellom 20000 og 50000 aktive medlemmer.
- To tilleggsrepresentanter til særforbund som har over 50000 aktive medlemmer.
- Tre tilleggsrepresentanter til særforbund som har over 100000 aktive medlemmer.
- Fire tilleggsrepresentanter til særforbund som har over 200000 aktive medlemmer.

Utøvere:

- 3 ordinære utøverrepresentanter
- 11 kretsbasert utøverrepresentanter

Idrettsstyret:

- 14 representanter (13 + IOC-medlem)

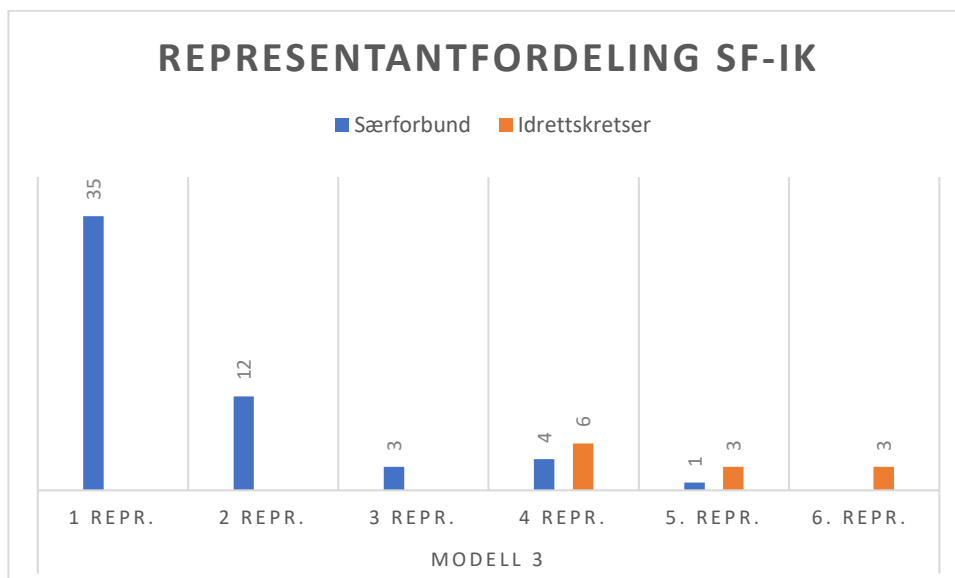
Utvalget mener denne modellen aktualiserer at det bør utarbeides nærmere krav til delegasjonssammensetningen – der delegasjonen er flere enn én person - for også særforbundene til å sikre at behovet for lokal/regional representasjon og behovet for geografiske representativitet ivaretas.

De 11 kretsbaserte utøverrepresentantene skal velges med én representant fra hver idrettskrets sitt geografiske område. Disse representantene skal ikke ha styreverv i en idrettskrets eller i en særkrets. Utvalget mener at idrettsstyret, i samråd med NIFs utøverkomité, skal fastsette de endelige reglene for oppnevning av de 11 regionale utøverrepresentantene.

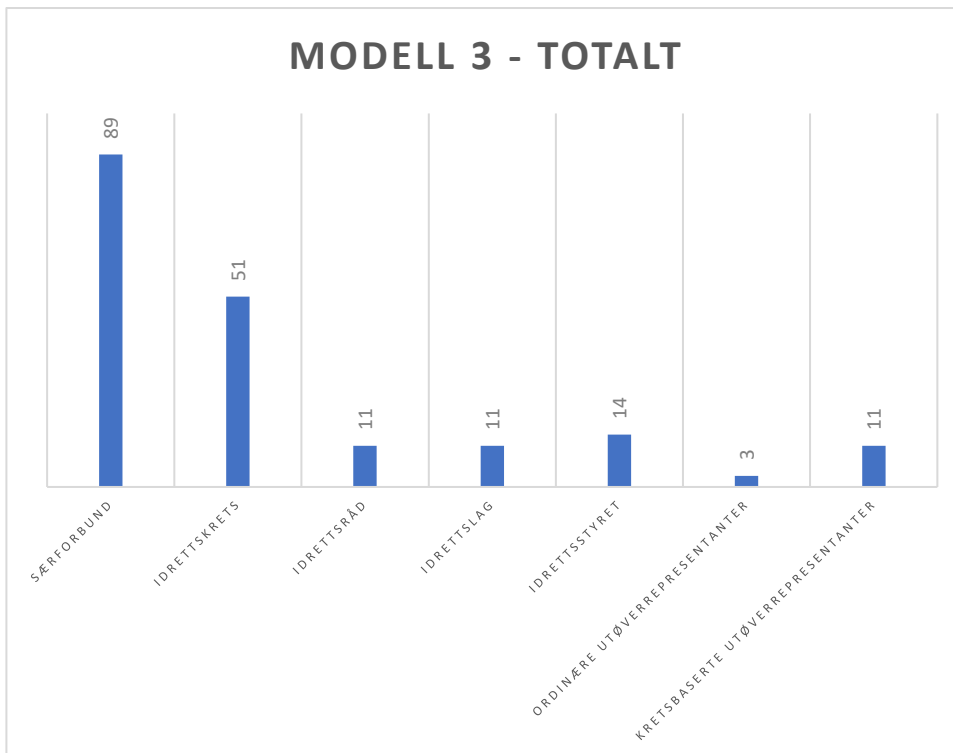
Gitt dagens aktivitetstall i særforbundene og antall idrettslag i idrettskretsene, vil ingen enkeltgruppering vil alene ha et lovendrende flertall på idrettstinget med denne modellen.

Ut fra dagens aktivitetstall i særforbundene og antall idrettslag tilsluttet idrettskretsene, vil Idrettstinget med en slik modell bestå av 190 representanter, hvorav 89 fra særforbundene og 51 fra idrettskretsene. I tillegg kommer «faste» kvoter for hhv. idrettslag (11), idrettsråd (11), utøvere (14) og idrettsstyret (14).

Tabellen under viser representantfordelingen ved modell 3 ut fra 2020-rapporten på hhv. særforbundenes aktivitetstall og idrettskretsenes lagstall:

Tabellen under viser den totale representantfordelingen ved modell 3 ut fra 2020-rapporten på hhv. særforbundenes aktivitetstall og idrettskretsenes lagstall.

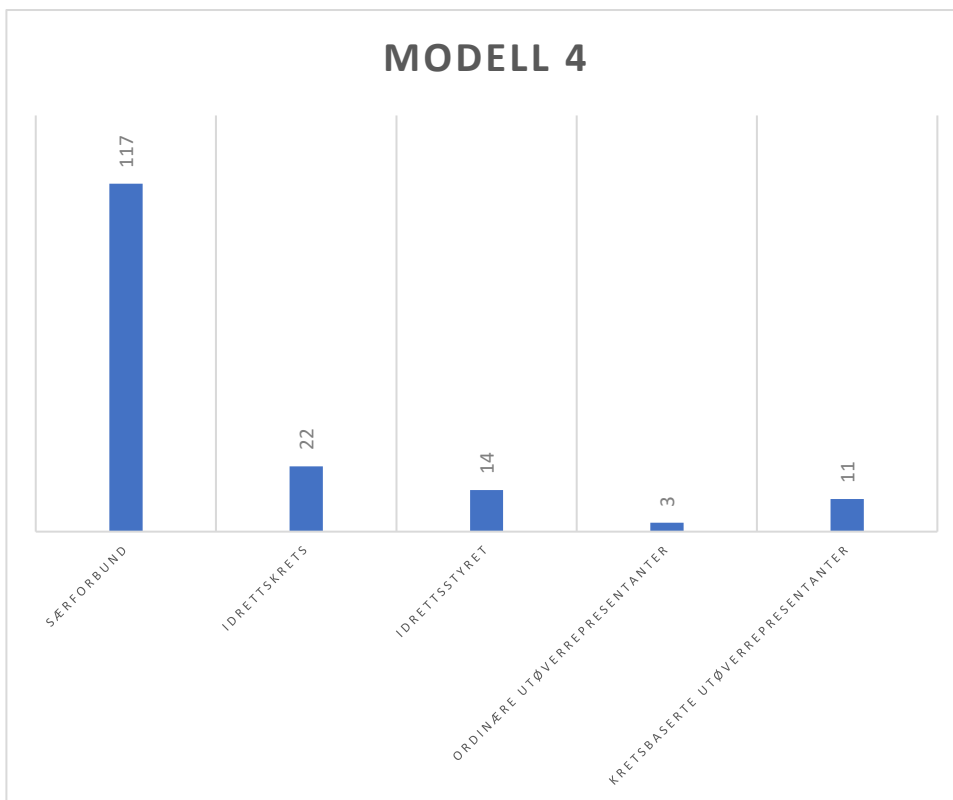

Sentrale prinsipper i denne modellen:

- Bred organisasjonsmessig sammensetning, med mer direkte representasjon fra lag, idrettsråd og utøvere.
- Større grad av premiering av organisasjonsledd som øker antall lag/øker antall aktive medlemmer
- Noe større representasjon fra særforbund med mange medlemmer
- Større Idrettsting (190 med dagens aktivitetstall og antall idrettslag)

Modell 4:

Idrettskrets:	22 representanter
Særforbund:	117 representanter
Kretsbasert utøverrepresentanter:	11 representanter
Ordinære utøverrepresentanter:	3 representanter
Idrettsstyret:	14 representanter (13 + IOC)

Dette er en modell hvor hver idrettskrets får to representanter hver uten noen føringer på innretningen av kretsdelegasjonenes sammensetning. Resten av representantene fordeles på særforbundene, idrettsstyret og på utøvere.

De 11 kretsbaserte utøverrepresentantene skal velges med én representant fra hver idrettskrets sitt geografiske område. Disse representantene skal ikke ha styreverv i en idrettskrets eller i en særkrets. Utvalget mener at idrettsstyret, i samråd med NIFs utøverkomité, skal fastsette de endelige reglene for oppnevning av de 11 regionale utøverrepresentantene.

Utvalget mener denne modellen aktualiserer at det bør utarbeides nærmere krav til delegasjonssammensetningen – der delegasjonen er flere enn én person - for også særforbundene til å sikre at behovet for lokal/regional representasjon og behovet for geografiske representativitet ivaretas.

Modellen og prinsippene bak har likhetstrekk med hvordan store landsomfattende organisasjoner har sammensatt sitt øverste organ, se spesielt Landsorganisasjonen i Norge (LO) og Næringslivets Hovedorganisasjon (NHO).

Særforbundene vil alene ha et lovendrende flertall på idrettstinget med denne modellen.

Sentrale prinsipper i denne modellen:

- Styrke særforbundslinjen
- Styrke utøverrepresentasjonen
- Lik antallsmessig representasjon mellom idrettskretsene
- 167 delegater (inklusive idrettsstyret)

Nærmere utøverne og idrettskretsene i modellene 1, 2 og 3

Idrettstinget er i dag sammensatt av 75 representanter fordelt på 11 kretser, og 75 representanter fordelt på 55 særforbund.

Kretsrepresentantene på tinget er i tillegg til styreleder, i overveiende grad også styremedlemmer i kretsene. Alle særforbundene er som et minimum representert med president. Fra særforbund med mer enn en representant er det som oftest styremedlemmer som supplerer presidenten.

Idrettstinget består med andre ord i all hovedsak av idrettens fremste tillitsvalgte.

Utvalget mener at de fremste tillitsvalgte også i fortsettelsen bør utgjøre tyngdepunktet i Idrettstinget. De er valgt for å ivareta helhet i idrett og rammebetingelser.

Men utvalget mener dette godt kan ivaretas selv om en lar flere stemmer slippe til på tinget. Etersom de største delegasjonene er fra de enkelte idrettskretsene, er det naturlig først og fremst å vurdere en bredere base for representasjon herfra.

I idrettsråd og lag er det mange engasjerte og dyktige ledere som ikke nødvendigvis har ambisjoner eller praktiske muligheter til å bli styremedlemmer i krets. Utvalget mener derfor at engasjement og medlem av kretsstyre ikke bør være eneste mulighet til å kunne bli valgt til utsending på Idrettstinget. Selv med utvalgets forslag vil kretsstyrene kunne utgjøre tyngdepunktet i kretsenes delegasjon til tinget. Men en noe bredere base med valg av utsendinger som har verv på lokalt nivå vil kunne gi en større dynamikk i tingforhandlingene og større lokal interesse for tinget.

Det er mulig at det også bør lages tilsvarende retningslinjer for valg fra særforbund med mer enn en representant. Men der er mulighetene mindre, i og med at bare 14 særforbund har mer enn én representant (etter dagens fordeling).

Utvalget er blitt stående ved å foreslå at det skal velges en aktiv utøver fra hver krets til tinget, og utvalget mener at idrettsstyret, i samråd med NIFs utøverkomité, skal fastsette de endelige reglene for oppnevning av de 11 regionale utøverrepresentantene. Utvalget mener ytterligere utøverrepresentasjon på Idrettstinget bør vurderes dersom det skjer endringer i særforbundene med tanke på en utøvers formelle styrerepresentasjon og innflytelse.

8. Oppsummering og videre prosess

På bakgrunn av de innspillene som kommer på denne høringsrunden, har utvalget som mål å levere en sluttrapport til idrettsstyret innen utgangen av 2022. Saken skal etter planen behandles på Idrettstinget primo juni 2023.

Utvalget vil fortløpende vurdere om det er behov for å gjøre utfyllende informasjonsinnhenting i tiden frem mot at rapporten ferdigstilles.

Høringsfristen er satt til **1. oktober 2022**.